

væsentlig Grad skader Samkvæmmet mellem Derne og Fastlandet, maatte ophøre. Jeg troer, at man herved paa en langt hensigtsmæssigere Maade vilde fremme Forbindelsen end ved Bedtagelsen af nærværende Lovforslag. Den høitærede Sudenrigsminister syntes heller ikke dengang fuldstændig utilbøielig til at gaae ind derpaa, skøndt han havde stor Betænkelse derved; men den høitærede Finantsminister gjorde jo allerede dengang opmærksom paa den store Vigtighed, det vilde have for Postforbindelsen, at dette skadelige Ophold ikke fandt Sted. Jeg troer derfor, at man vel skal have Opmærksomheden henvendt paa at fremme Forbindelsen mellem Sylland og Derne, men jeg nærer stor Tvivl om, at det vil skee i en saa væsentlig Grad ved nærværende Lovforslag, at det er nødvendigt nu at vedtage det.

Gad: Smedens de to første ærede Medlemmer, som havde Ordet, i det Hele taget støttede dette Lovforslag, har jo den ærede sidste Taler angrebet Loven i dens Grund. Jeg skal tillade mig at udtale, at jeg, hvad Hovedgjensstanden for Lovforslaget angaaer, har den samme Overbeviisning som de Herrer, der talte først, nemlig, at Lovforslaget ubetinget fortjener at fremmes. Jeg vil endogsaa gaae saa vidt, at jeg vil sige, at jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem for Beile Amts 6te Valgkreds (Naben), som først havde Ordet, i det Udtryk, som han anvendte, at det, ikke at viise fremme dette Lovforslag, i Virkeligheden er eensbetydende med at spare paa den Skilling, som fornuftigvis kræves, efterat man har ladet Daleren løbe, som der kunde have været Grund til at tilbageholde. Naar vi efterhaanden have bestemt til Anbringelse og om kort Tid vilde have udgivet indtil 30 Millioner Rd. til Statens Jernveie, saa vil det sandelig være en meget slet Sparommelighed, for nu endelig engang at være sparsommelig, at vilde nægte en Udgift af omtrent $\frac{1}{4}$ Million, som har en stor Betydning for hele den Samsærdsel, for hvilken vi have offret den store Sum. Dertil kommer, at det forekommer mig at ligge aldeles klart for, at vi, hvad dette Lovforslag angaaer, ikke engang behøve at tye til

det, som man saa ofte taler om — og som virkelig ogsaa har stor Vægt, naar der er Tale om Anlæg af denne Natur — nemlig den indirecte Nytte. Det forekommer mig nemlig at være aldeles utvivlsomt, at deels det, som man vil bespare, og deels det, som man directe vil faae i Indtægt, fuldt og vel vil give Vederlag for de Udgifter, som ville følge af Bedtagelsen af dette Lovforslag. Hvad angaaer Anlægget ved Nyborg Havn, som jeg senere skal komme tilbage til, er der jo ingen Tvivl om, at Udgiften fuldkommen vil forrente sig, dersom vi ikke af andre Grunde vilde gaae videre, og med Hensyn til Anlægget over Lillebelt kan jeg ikke rigtig forstaae Berettigelsen af den Tvivl, som paa en Maade er opfattet i saa Henseende, idet det her i Motiverne til Loven er sagt, at man ikke kan være sikker paa, at den forøgede aarlige Udgift, som er calculeret til 20,000 Rd., vil kunne indvindes. Jeg skal nemlig tilstaae, at det for det Første ikke staaer aldeles klart for mig, hvorledes man er kommen op til et saa betydeligt Beløb som 20,000 Rd. Hvad der fordres til Anlægget, er ikke mere end 250,000 Rd. og Renten deraf, regnet paa sædvanlig Maade, bliver kun 10,000 Rd. Om det nu end ogsaa vil være Tilfældet, at der er enkelte andre Meerudgifter forbundne med den paa-tænkte Overfart ved Dampfærge, saa troer jeg dog neppe, at man vil kunne komme op til en saa betydelig Sum som en aarlig Udgift af andre 10,000 Rd. Men dernæst skal jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at, selv om man gaaer ud fra en samlet aarlig Meerudgift af 20,000 Rd., saa har man dog en Sandsynlighed, som grændser til Visshed, for, at man vil indvinde mere end disse Penge paa anden Maade; thi der medgaaer vistnok nu for Tiden til Havnudgifter og Transportomkostninger, foranledigede ved, at man maa flytte Gjenstandene fra Jernbanegaard til Skib og fra Skib til Jernbanegaard og paa anden Maade, et Beløb, der aarlig mindst bliver en halv Snees Tusind Rd. Naar nu dertil kommer, at der ikke vil blive saa lidt større Trafik paa selve Overfartsstedet, og at der altsaa derigjennem vil indvindes ikke saa Lidet, vil det sees, at